

Nr 90.

Av herr **Aarnseth**, om anläggning av enklare vägar i Kopparbergs län.

1921 års riksdag beslöt, att en mindre del av anslaget för byggnad av enklare vägar skulle fördelas även till andra län än de fyra nordligaste. Det framgick också av beslutet att det fattats särskilt med tanke på Kopparbergs läns övre och västra delar, där förhållandena voro sådana att hjälp för byggande av enklare vägar vore synnerligen väl motiverad.

Dessa förhållanden kvarstå allt jämt. På grund av svårigheten att få vägar framdragna till de stora, odlingsbara områdena, får jorden ligga ouppodlad. Men befolkningen är fäst vid jorden, och vid arvsskiften delas de redan små, odlade jordlotterna med den påföljd, att de redan nu äro högst ofördelaktiga och besvärliga att bruka. Med bättre vägar ut till de odlingsbara områdena skulle otvivelaktigt dessa rätt snart komma att läggas under plojen och bebyggelse göra sig gällande, med den påföljd, att styckningen till små lotter av den nu odlade jorden inskränkes, för att icke säga helt upphör.

Skiftesförhållandena inom Kopparbergs läns övre och västra delar — det s. k. Övre dalalaget — äro ju, som bekant, sådana, att de kräft och säkerligen komma att kräva rätt så stora anslag från statens sida.

Men då så är, borde det väl också vara en bjudande plikt att använda de möjligheter, som stå närmast till buds för att få denna fråga ordnad på lämpligaste och för riksdagen billigaste sätt. Då är också anslag till vägar det bästa medlet; ty med odling och bebyggelse å de stora odlingsbara områdena skulle otvivelaktigt av sig självt följa ett sammanförande av den redan styckade jorden; ty den bleve för avlägset liggande för brukning av de utflyttade ägarne.

Med hänvisning till vad ovan anförts får jag således hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att det i punkt 14 i sjätte huvudtiteln av Kungl. Maj:ts statsverksproposition till årets riksdag äskade anslaget för anläggning av enklare vägar må omfatta även Kopparbergs län.

Stockholm den 19 januari 1923.

Fredr. Aarnseth.